

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **J. Š.**, bytem A., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě ze dne 22.8.2011 proti rozhodnutí **Krajského úřadu Karlovarského kraje** se sídlem 360 21 Karlovy Vary, Závodní 353/88, ze dne 2.8.2011 č.j.: X o doplatek na bydlení,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí **Krajského úřadu Karlovarského kraje** ze dne 2.8.2011 č.j.: X a jemu předcházející rozhodnutí **Městského úřadu Aš, odbor sociálních věcí a zdravotnictví**, č.j.: X vydané dne 14.6.2011 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že zákonem č. 366/2011 Sb. byl změněn i zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, proto s účinností od 1.1.2012 je žalovaným **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**), na něhož přešla působnost krajských úřadů, a nikoli Krajský úřad Karlovarského kraje, který byl odvolacím orgánem do 31.12.2011 (§ 77 odst. 1), jehož rozhodnutí ze dne 2.8.2011 bylo žalobou napadeno.

Včasnou žalobou se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí správního orgánu, tj. Krajského úřadu Karlovarského kraje (dále jen **KÚ**) ze dne 2.8.2011 č.j.: X, jímž bylo rozhodnutí Městského úřadu Aš, odbor sociálních věcí a zdravotnictví (dále jen **MěÚ**), č.j.: X (ze dne 14.6.2011) vydané dne 14.6.2011 změněno v jeho výrokové části tak, že slova „v souladu s § 66 a § 35“ se doplňují slovy: „§ 33“ a ve zbylé části bylo napadené rozhodnutí

potvrzeno, když tímto rozhodnutím MěÚ nebyla žalobci přiznána na základě žádosti podané dne 16.5.2011 dávka pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení s odůvodněním, že z dávek státní sociální podpory mu byl v měsíci květnu 2011 vyplacen příspěvek na bydlení ve výši 2.863,-Kč a vzhledem k tomu, že částka příjmu žalobce zvýšená o příspěvek na živobytí a příspěvek na bydlení a snižená o odůvodněné náklady na bydlení není nižší než částka živobytí žalobce, nelze podle § 35 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi (dále jen **zákon**), stanovit výši dávky; v návaznosti na § 38 odst. 1 zákona nelze považovat za splněné všechny podmínky, stanovené pro vznik nároku na doplatek na bydlení.

*V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 2.8.2011 popsal KÚ průběh řízení a mimo jiné uvedl, že přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí MěÚ vydané dne 14.6.2011 a řízení předcházející vydání tohoto rozhodnutí, současně provedl kontrolu výpočtu výše dávky doplatek na bydlení a nezjistil pochybení MěÚ. Žalobce při podání žádosti (16.5.2011) doložil nájemní smlouvu ze dne 11.2.2011, dle které úhrada za nájem byla dohodnuta částkou 3.800,-Kč měsíčně a v ní jsou uvedeny všechny služby (*spojené bezprostředně s užíváním bytu*), tudíž celá předmětná částka byla MěÚ považována za částku nájemného, což akceptoval i KÚ. Dále bylo uvedeno, že odůvodněné náklady na bydlení žalobce činily 1.292,-Kč, příjem činil 0,-Kč, příspěvek na živobytí činil 2.020,-Kč, částka živobytí činila 2.020,-Kč (*Výpočet: (0,-Kč + 2.020,-Kč) - 1.292,-Kč = 728,-Kč*). Částka 728,-Kč je částka nižší než částka živobytí žalobce 2.020,-Kč, tedy splňoval podmínky nároku na dávku doplatek na bydlení v souladu s § 33 odst. 1 zákona. Dále se však KÚ musel zabývat stanovením výše dávky doplatek na bydlení, přičemž vycházel z § 35 zákona (*výše doplatku na bydlení za kalendářní měsíc činí rozdíl mezi částkou odůvodněných nákladů na bydlení připadajících na kalendářní měsíc, sníženou o příspěvek na bydlení náležející za předchozí kalendářní měsíc, a částkou, o kterou příjem osoby, zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí převyšuje částku živobytí osoby*); příspěvek na bydlení žalobce náležející za předchozí kalendářní měsíc činil 2.863,-Kč (*Výpočet: (1.292,-Kč - 2.863,-Kč) - (0,-Kč + 2.020,-Kč - 2.020,-Kč) = - 1.571,-Kč*). Na základě uvedeného není možné stanovit výši dávky doplatek na bydlení, neboť žalobce v měsíci květnu 2011 sice splnil zákonem stanovené podmínky pro nárok na dávku doplatek na bydlení, tato mu však dle zákonného výpočtu vychází v záporné výši, proto mu nelze dávku přiznat, a tudíž v měsíci květnu 2011 žalobci dávka doplatek na bydlení nenáležela. K námitce žalobce také KÚ uvedl, že v rozhodnutí je vynechán § 33 a § 34 zákona, ale nepovažuje za nezbytně nutné uvedení § 34 zákona do tohoto konkrétního rozhodnutí, avšak uvedení § 33 zákona považuje za vhodné pro přesnou identifikaci dávky, o kterou se v rozhodnutí jedná, proto jej změnou výroku rozhodnutí doplnil; neuvedení tohoto konkrétního ustanovení zákona ve výroku rozhodnutí však neznamená nezákonnost rozhodnutí.*

*V žalobě ze dne 22.8.2011 žalobce zdůraznil mimo jiné nesouhlas s názorem správního orgánu, protože jde o rozhodnutí, jehož odůvodnění se nezakládá na právnickém odůvodnění a vůbec se nezabývá jeho námitkami, tedy jde o rozhodnutí proti správnímu řádu, nedodržující právní rámec, odepírající mu základní práva a diskriminující jeho osobu; postup KÚ při posuzování nároku na doplatek na bydlení není v souladu s Metodickým pokynem (*bez bližšího označení*) ohledně § 33 a § 35 zákona a bez jeho souhlasu a za odepření jeho ústavních práv na odvolání KÚ změnil a doplnil výrokovou část rozhodnutí MěÚ. Závěrem*

žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí KÚ pro nezákonnost a překročení zákonem stanovené meze a jejich zneužití.

*Ve svém vyjádření ze dne 7.11.2011 k podané žalobě navrhl KÚ zamítnutí žaloby, souhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání a uvedl mimo jiné, že postupoval v mezích zákona, tj. správního řádu (**zákon č. 500/2004 Sb.**) a využil svého oprávnění daného v § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu („*Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; “*) Dle právního názoru KÚ se nejedná o žalobní petit, neboť žalobce pouze opomněl § 66 zákona a také použil účelově ve svůj prospěch část textu, a to z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně č.j. 9984/2011/ASS ze dne 12.07.2011 a také citoval doslovně z Metodického pokynu MPSV č. 2 ze dne 14.12.2006 k zákonu č. 111/2006 Sb. ve znění zákona č. 165/2006 Sb., a to z čl. 3 bodu 3.2. - Nárok na doplatek na bydlení (§ 33 zákona) a bodu 3.3. - Výše doplatku na bydlení (§ 35 zákona).*

*Ze správního spisu zaslaného KÚ soud zjistil, že jeho obsah nesplňuje náležitosti stanovené v § 17 odst. 1 správního řádu (**zákon č. 500/2004 Sb.**), jelikož neobsahuje téměř žádné rozhodující podklady pro vydání rozhodnutí stanovené zejména v § 50 odst. 1 správního řádu, tudíž není zřejmé, jak mohly správní orgány ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu hodnotit podklady, zejména důkazy, podle své úvahy a přitom pečlivě přihlédnout ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Ve spisu jsou totiž založeny kromě žádosti žalobce o doplatek na bydlení ze dne 16.5.2011, pouze doklad o výši měsíčních příjmů ze dne 16.5.2011 za únor až duben 2011 – příjmy 0,-Kč; prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech žalobce ze dne 16.5.2011 (je nemajetný); informace o užíváním bytu (A., č. bytu 24) a kopie nájemní smlouvy ze dne 11.2.2011 na dobu určitou od 26.2.2011 do 25.2.2012 mezi žalobcem a firmou Z. L., K. L., A., když dohodnutá úhrada za nájem činí 3.800,-Kč měsíčně a má být hrazena do 3. dne každého měsíce; kopie dokladu o úhradě ubytování za duben a květen 2011 ve výši 3.800,-Kč měsíčně; kopie „Oznámení o změně výše dávky státní sociální podpory“ Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Karlových Varech, Kontaktní pracoviště Aš, ze dne 9.5.2011 – žalobci byl zvýšen od 1.4. do 30.6.2011 příspěvek na bydlení z 846,-Kč na 2.863,-Kč měsíčně; rozhodnutí MěÚ datované a vypravené 14.6.2011 č.j.: X o nepřiznání doplatku na bydlení (žalobci doručeno 15.6.2011); odvolání žalobce doručené MěÚ dne 17.6.2011 proti rozhodnutí ze dne 14.6.2011, ve kterém namítal, že rozhodnutí je matoucí a nezákonné, když zcela špatně či záměrně bylo vyloženo ustanovení § 35 a úplně vynecháno ust. § 33 a § 34 zákona; postoupení odvolání KÚ a také rozhodnutí KÚ ze dne 2.8.2011 napadené žalobou (právní moc 15.8.2011). Dále byl ve spisu odděleně založen Metodický pokyn MPSV č. 2/2006 ze dne 14.12.2006 k zákonu č. 111/2006 Sb. a také 7 listů s údaji ohledně žalobce z programu OKnouze/OKslužby, ale není zřejmé, kdy a kým byly pořízeny.*

Poté žalobce v podání ze dne 30.11.2011 nesouhlasil s rozhodnutím bez nařízení soudního jednání, vyjádřil svůj názor na stanovisko KÚ, který dle něho zapomněl na to, že na dávku doplatek na bydlení má nárok nájemce bytu při užívání bytu, jehož příjem zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí je po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení nižší než částka jeho živobytí; výše doplatku na bydlení je určena tak, aby po zaplacení odůvodněných nákladů na bydlení (nájmu, služeb s bydlením spojených a nákladů za dodávku energií)

zůstala osobě částka živobytí. *Následně KÚ v podání ze dne 14.12.2011 setrval na svém vyjádření ze dne 7.11.2011.*

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 *s.ř.s.* ve věcech pomoci v hmotné nouzi *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) *s.ř.s.* soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 *s.ř.s.* je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. *Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek.* Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

V této věci se podanou žalobou domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí KÚ z důvodů shora uvedených.

Soud shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí KÚ, jakož i jemu předcházející rozhodnutí MěÚ, jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a také, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá řádnou oporu ve správním spisu předloženém soudu v tomto řízení, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, kterou zjišťuje soud ex offio, je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí, však v této věci byla žalobcem namítána a shledána důvodnou, i když z jiných níže uvedených důvodů.

Napadené rozhodnutí KÚ, ani předcházející rozhodnutí MěÚ, nejsou zcela v souladu s § 68 správního řádu, ve kterém jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Ve správním spisu však nejsou založeny nezbytné podklady pro vydání rozhodnutí, když ani z žádného založeného dokladu nevyplyvá, na základě jakých rozhodných skutečností nebyl žalobci přiznán požadovaný doplatek na bydlení rozhodnutím MěÚ ze dne 14.6.2011, jelikož jeho odůvodnění je naprosto nekonkrétní ohledně rozhodných poměrů žalobce – není vůbec zjištěitelné, z jakých částek bylo vůbec

vycházeno při rozhodování o nepřiznání dávky, když jediná konkrétní uvedená skutečnost je, že v měsíci květnu 2011 byl žalobci vyplacen příspěvek na bydlení ve výši 2.863,-Kč, a ani nebyl zcela přesný obsah citovaného § 35 zákona, který je navíc členěn na písmena a) a b), dle něhož bylo rozhodováno; toto rozhodnutí je tudíž nesrozumitelné a v něm uvedený skutkový stav nemá oporu ve správním spisu, tedy je nepřezkoumatelné pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.

Za zjištěné situace s ohledem na podané odvolání žalobce ze dne 16.6.2011, který nebyl ani vyzván k doplnění velmi stručného odvolání za účelem zjištění, v čem konkrétně je napadené rozhodnutí MěÚ ze dne 14.6.2011 matoucí a nezákonné i v čem bylo zcela špatně či záměrně vyloženo ust. § 35 a úplně vynecháno ust. § 33 a § 34 zákona, mělo být KÚ toto rozhodnutí MěÚ zrušeno, jelikož je naprosto nepřezkoumatelné i nesrozumitelné pro absenci jakýchkoli konkrétních údajů kromě výše příspěvku na bydlení ve výši 2.863,-Kč v měsíci květnu 2011, takže nelze zjistit, jak dospěl tento správní orgán k rozhodnutí o nepřiznání doplatku na bydlení žalobci a na základě jakých konkrétních podkladů. Soud samozřejmě nepřehlédl ani další pochybení KÚ, který do odůvodnění rozhodnutí ze dne 2.8.2011 mimo jiné uvedl, že současně provedl kontrolu výpočtu výše dávky doplatek na bydlení, avšak v rozhodnutí MěÚ ani ve správním spisu nebyl žádný výpočet obsažen a navíc je naprosto nezjistitelné, na základě jakých a z čeho vyplývajících rozhodných skutečností KÚ dospěl zejména k závěru, že odůvodněné náklady bydlení žalobce činily 1.292,-Kč, když dokládal nájemné (náklady za ubytování) ve výši 3.800,-Kč měsíčně. Přesto, že odůvodnění rozhodnutí KÚ je o hodně podrobnější, k čemuž nepochybně vedla snaha napravit pochybení MěÚ, je i toto rozhodnutí z uvedených důvodů nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů, což způsobuje vady řízení. Místo správného postupu zrušení odvoláním napadeného rozhodnutí MěÚ ze dne 14.6.2011 vydal KÚ rozhodnutí, jímž se pokusil napravit pochybení MěÚ, jehož rozhodnutí bylo z pohledu soudu zjevně nepřezkoumatelné zejména pro neuvedení všech rozhodných skutečností a pro absenci podkladů pro jeho vydání, které musí být založeny ve správním spisu např. alespoň formou úředního zápisu, byť se jedná i o skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti. Rovněž nelze přehlédnout, že KÚ změnu výrokové části rozhodnutí MěÚ vysvětlil v předposledním odstavci odůvodnění (strana 4), čímž se dostal do rozporu s konstatováním v posledním odstavci napadeného rozhodnutí na straně 3, že nezjistil pochybení správního orgánu prvního stupně, tj. MěÚ, na základě přezkoumání napadeného rozhodnutí a řízení předcházejícího vydání tohoto rozhodnutí.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti soud vyhověl žalobě a napadené rozhodnutí KÚ ze dne 2.8.2011 i jemu předcházející rozhodnutí MěÚ ze dne 14.6.2011 zrušil pro zjištěné vady řízení (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.) bez jednání rozsudkem (§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.), protože rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá ve spisu oporu a vyžaduje zásadní doplnění, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku. Žalobní body uplatněné žalobcem nebyly shledány důvodnými, jelikož soud neshledal nezákonnost v postupu oprávněných rozhodujících správních orgánů ani jimi překročení zákonem stanovené meze a jejich zneužití. V dalším řízení se správní orgán bude řídit právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku, jak vyplývá z ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s.

Příslušný správní orgán v této věci nejprve zjistí a zajistí všechny nezbytné podklady zejména ohledně stanovení odůvodněných nákladů na bydlení, z nichž je třeba vycházet a ze kterých již asi bylo i vycházeno, ač nejsou ve spisu založeny (např. lze využít i skutečnosti známé z úřední činnosti např. úřední záznamy, ale musí být ve správním spisu obsaženy), pro vydání nového rozhodnutí a teprve po zhodnocení rozhodných skutečností vydá nové rozhodnutí, jehož výrok i obsah bude v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a samozřejmě i zákona o hmotné nouzi a i s dostatečně vyjádřeným názorem zdejšího soudu.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce, který měl ve věci úspěch, náhradu nákladů řízení nepožadoval, proto bylo rozhodnuto, jak uvedeno ve výroku II. rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 17. prosince 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně